

[Gammelgaard]

offentliges egen servicevirksomhed på disse og andre områder.

Det underskud, vi har oparbejdet, er kolossalt. Hvis det skulle dækkes ind ad skattevejen, ville det tvinge befolkningen i knæ, men heldigvis har regeringen også stort set afvist skattevejen og valgt tre andre hovedmidler: indkomstpolitikken, udgiftspolitikken og fremdriftspolitikken. De to første har jeg omtalt.

Fremdriftspolitikken skød sin første blomst med regeringens program til investeringsfremme. Der er her meget at bygge videre på i de kommende år. Disse ting vil være med til at muliggøre, at vi kan arbejde os ud af vanskelighederne i stedet for udelukkende at spare os ud af dem.

Her er regeringens program til investeringsfremme et værdifuldt dokument. Efterhånden som der bliver kræfter og økonomi til at føre alle dets tanker ud i livet, vil dette program blive stærkt medvirkende til et helt afgørende kursskifte i Danmark, nemlig skiftet fra, at erhvervsliv er noget ligeegyldigt, noget, man nærmest ser på med modvilje, og hen til den nye og nødvendige situation, at erhvervsliv er noget, der gavner samfundet og den enkelte.

Igangsætterne i erhvervslivet er nok den gruppe, vi har haft mest brug for i de senere år. Men desværre er det også den gruppe, vi mange gange har svigtet både i skattepolitikken, uddannelsespolitikken, forskningspolitikken og erhvervspolitikken. Sådan bør det ikke være mere. Ud fra regeringens indstilling og fra det nye program om investeringsfremme bør der brede sig en ny og positiv indstilling over for erhvervsliv og igangsættere.

Men det er ikke nok. Så hurtigt som økonomisk muligt må investeringsprogrammet suppleres med et skattelettelsesprogram. Det bliver nødvendigt både at opmuntre erhvervene og den enkelte familie til at gøre en ekstra indsats, hvis underskud skal vendes til overskud. Den alvorlige økonomiske situation sætter sine grænser, men midlet kan ikke undværes. Som årene går, må denne del af den økonomiske politik, altså guleroden til den enkelte og til erhvervslivet, spille en stadig voksende rolle. Opgaven er så kolossal, at den kun kan løses, hvis hver enkelt virksomhed og hver enkelt familie efterhånden

kan se, at man kan få mere ud af en ekstra indsats.

Regeringens økonomiske politik går bl.a. ud på at holde prisstigningerne nede. Vi har i øjeblikket over 10 pct.s inflation på årsbasis, og det er et tal, som vi kender fra tidligere år, hvor det endda har været endnu højere. En antiinflationspolitik er nødvendig, fordi den er en del af indkomstpolitikken, men den er først og fremmest en retfærdighedshandling over for familierne og forbrugerne. Den er også nødvendig for at forsvare kronens værdi, mens på den anden side en faldende kroneværdi netop fremmer inflationen.

Det bør være et hovedmål for dansk politik, at inflationen falder betydeligt i de næste år. Jeg har set prognoser over regeringens politik, der går ud på, at prisstigningstakten på ca. 10 pct. i år skulle kunne komme ned på under de 7 pct. næste år. Det vil sandelig være et håndslag til alle danske familier og en stærk understøttelse af forsvaret for den danske krone.

At nogle i den forbindelse taler om at devaluere kronen, er helt uforståeligt. Faldende kronekurs betyder, at den store danske udlandsgæld bliver endnu mere tyngende, men den betyder også, at prisstigningerne udefra vil genere alle danske familier og undergrave indkomstpolitikken.

Det er derfor glædeligt, at denne regering uanset udtalelser fra såkaldte økonomiske vismænd bygger på en stabil dansk kronopolitik. Regeringen har netop valgt at forsvare kronen fremfor devalueringspolitikken. Det skete ved dens tiltræden, og det gælder stadig. Al snak om det modsatte kan kun skade os alle.

Noget mere abstrakt, der utvivlsomt kan være med til yderligere at styrke optimismen omkring den økonomiske udvikling, er regeringens og folketingsflertallets grundsyn. Det er ikke et socialistisk grundsyn, men tværtimod et grundsyn, der går ud på, at den enkelte skal have et ansvar for sine egne anliggender, og at den enkelte og ikke staten skal danne grundlaget for den økonomiske udvikling.

I den henseende lægger vi i mit parti megen vægt på det bebudede forslag om aktiesparefonde. Det er afgørende nødvendigt at beholde det private initiativ som den drivkraft, der skal imødegå krisen og bane vej